

40		1930-31		Εργομύδιον	
Αρ. Μητρώου	Αρ. Διατ.	Όνοματεπώνυμο	Όνοματεπώνυμο Πατρός	Επάγγελμα Πατρός	
348	1	Βασίλ. Μισαίης	Μισαήλ Βασίλειος	Αρχηγός	
349	2	Ασθίας Βαζίου	Βαζίου		
350	3	Γεώργιος Μισαίης	Μισαήλ Βασίλειος		
351	4	Μισαήλ Βαζίου	Βαζίου Μισαήλ	Κυριαρχία	
352	5	Ευάγγελος Γεωργίου	Γεωργίου Ευάγγελου	Αρχηγός	
353	6	Κωνσταντίνος Στυλίου	Ασθίας Κωνσταντίνος	Γεωργός	
354	7	Κωνσταντίνος Βαζίου	Βαζίου	Βυζάντιος	
355	8	Κωνσταντίνος Ευαγγελίου	Ευαγγελίου Κωνσταντίνος	Γεωργός	
356	9	Κωνσταντίνος Μισαίης	Μισαήλ Βασίλειος	Αρχηγός	
357	10	Ζαχαρίας Γεωργίου	Γεωργίου Ζαχαρίας	Γεωργός	
358	11	Ασθίας Κωνσταντίνος	Κωνσταντίνος Κωνσταντίνος	Γεωργός	
359	12	Κωνσταντίνος Κωνσταντίνος	Κωνσταντίνος	Γεωργός	
360	13	Γεώργιος Κωνσταντίνος	Κωνσταντίνος		
361	14	Ασθίας Αλέξανδρος	Αλέξανδρος Ασθίας		
362	15	Αριστείδης Αλέξανδρος	Αλέξανδρος Χρ. Α.		
363	16	Θεοφάνης Αριστείδου	Αριστείδης Κωνσταντίνος	Κυριαρχία	
364	17	Κωνσταντίνος Κωνσταντίνος	Κωνσταντίνος Κωνσταντίνος	Αρχηγός	
		1931-1932		Σαομύδιον	
365	1	Σαομύδιος Γεωργίου	Γεωργίου Σαομύδιος	Κυριαρχία	
366	2	Σαομύδιος Αριστείδου	Αριστείδης Κωνσταντίνος	Γεωργός	
367	3	Ασθίας Αριστείδου	Αριστείδης Κωνσταντίνος	Κυριαρχία	
368	4	Κωνσταντίνος Αριστείδου	Αριστείδης Κωνσταντίνος	Γεωργός	
369	5	Ασθίας Αλέξανδρος	Αλέξανδρος Α. Α.	Κυριαρχία	

42		Επεξιόν 1932-33			
Αριθμ. Πρωτοτύπου	Αριθμ.	Όνομα Ευρωπαικού Μανδύου	Όνομα Ευρωπαικού Τυαλιού	Επιγραφή	Επίσημο
370	1	Ανδρικός Α. Μανδύου	Αγία Ευφροσύνη Μανδύου	εισόδου	11
371	2	Ανδρικός Λογασίου	Λογασίου	Βασικός	
372	3	Χαράζματος Αρσίου	Αρσίου	Γενικό	
373	4	Παράση Αρσίου	Αρσίου	"	
374	5	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	"	
375	6	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	"	
376	7	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Βασικός	
377	8	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Παραγωγή	
378	9	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Γενικό	
379	10	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	εισόδου	
380	11	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Βασικός	86
		1933-34			
		Επεξιόν			
381	1	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Γενικό	11
382	2	" Μανδύου	Μανδύου	Βασικός	
383	3	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	"	
384	4	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	"	
385	5	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Γενικό	
386	6	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Γενικό	
387	7	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	εισόδου	
388	8	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Γενικό	
389	9	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	Βασικός	75
390	10	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	"	
391	11	Ανδρικός Αρσίου	Αρσίου	"	

44		1934-35			
		Εχοθιμόν			
Αριθμός Μελών	Όνομα Πιόνιου	Όνομα Παιός	Επαγγελμα	Σχ	
392	✓ 1	Χρυστίνα Παπαγιώτου	Ιβ. Μυρμηγκοπούλου	Καροζοπού	4
393	✓ 2	Αλεξάνδρα Αλεξάνδρου	Αδ. Μανιλάκη	Ορφαν.	
394	✓ 3	Χρυσή Αντωνίου	Αντων. Χρυσού	Βασικός	
395	✓ 4	Έβλην Αντωνίου	Αντωνίου Λαυρίου	Βασικός	
396	✓ 5	Κωνσταντίνος Θεοδόσι	Θεοδ. Κωστής		
397	✓ 6	Παυλίνα Δημητρίου	Δημ. Χειροπόδη	Έργατος	
398	✓ 7	Αγγελική Έλενης	Ελ. Α. Μιχαήλ	"	
399	✓ 8	Φλουρεντία Θεοφάνους	Θεοφ. Λαυρίου	"	
400	9	Έβλην Σιργίου	Σ.	Έργατος	
401	10	Χαρίτωλα Σιργίου	Σ. Μανιλάκη	Έργατος	
402	11	Αναστασία Παναγιώτου	Παν. Αναστάση	"	
403	12	Αιμιλία Χαράλαμπος	Χαρ. Χειροπόδη	"	
404	13	Έβλην Παναγιώτου	Β. Κ. Κωστής	Μαγειρός	
405	14	Χρυσόλαλος Σιργίου	Σ. Σιργιά	Βασικός	
406	15	Παναγιώτα Σιργίου	Σ. Σιργίου	Έργατος	
407	16	Χαράλαμπος Γιάννου	Γιαν. Α. Μιχαήλ	Έργατος	
408	17	Αργυρή Νικολάου	Ν. Γεωργιάδης	"	
409	18	Αρετινία Προδρόμου	Πρόδ. Μορίων	"	
410	19	Στέφανη Αντωνίου	Αντ. Σιργίου	Καροζοπού	
411	20	Αλεξάνδρα Σοφοφίους	Σοφ. Αναστάση	Έργατος	
412	21	Ανδριανός Παρασινιά	Παρ. Θεοφάνους	Αγροφάγος	
413	22	Παναγιώτα Αριστείδου	Αρ. Α. Παναγιώτη	Κυβερνήτης	
414	23	Περγώ Κωνσταντίνου	Κ. Α. Κωνσταντίνου	Έργατος	
415	24	Αναστασία Χαράλαμπος	Χαρ. Α. Χειροπόδη	Έργατος	
416	25	Στεφάνη Χαράλαμπος	Χαρ. Α. Σιργίου	"	
417	26	Έβλην Χειροπόδη	Χρ. Παναγιώτη	Έργατος	

Οι μαθητές του Αρρεναγωγείου 1930-31. Στ' αριστερά η Ελένη ή Ιφιγένεια Ζησίμου και στα αριστερά μου η μ. η μάνα μου.

Οι μαθήτριες του ΠαρθENAγωγείου Αχερίτου με τη δασκάλα τους Ελένη Πετρίδου και τη μάνα της. 1934-35.

«ΣΤΗΝ ΑΧΕΡΙΤΟΥ (Αμμοχώστου)

Στις 15 του Ιούνη πήρα διορισμό – οι διορισμοί των δασκάλων τότε γίνονταν πριν τις 15 Ιούνη για να ξέρη ο δάσκαλος πριν το τέλος του χρόνου αν θα μεταθετόταν ή όχι και πού – για την Αχερίτου, στην Επαρχία Αμμοχώστου, με ετήσιο μισθό εβδομήντα λίρες (Θ5. - 16 σελ. - 6 γρ. Χ 12 μήνες). Στην αρχή λυπήθηκα γιατί είχα ακούσει ότι το κλίμα της ήταν νοσηρό και ελώδες. Τη λύπη μου όμως τη μετρίασε η χαρά γιατί πήρα επίσημο διορισμό για τα ελληνικά σχολεία. Και θυμάμαι εκείνο το διορισμό. Ήταν ολόκληρη τυπογραφική κόλλα πουύγραφε:

Κύριον ... (όνομα και διεύθυνση). Πληροφορείσθε ότι από της 1ης Σεπτεμβρίου, 1930 διορίζεσθε ως διδάσκαλος εις το Αρρεναγωγείο Αχερίτου, επαρχία Αμμοχώστου.»

Τα μαθήματα αρχίζουν την 15ην Σεπτεμβρίου. Οι διδάσκαλοι υπόκεινται εις μετάθεσιν καθ' οιαδήποτε ώραν του έτους. Ουδείς διδάσκαλος διορίζεται εις το χωρίον του ή εις το χωρίον της συζύγου του.

Απαγορεύεται εις τους δασκάλους η απουσία εκ του σχολείου άνευ αδείας του Γραφείου Παιδείας. Απαγορεύεται εις τους δασκάλους η ανάμειξις εις την «πολιτικήν».

Και γέμιζε η κόλλα μ' ένα σωρό απαγορεύσεις και κανονισμούς.

Πέρασα το καλοκαίρι προετοιμαζόμενος για τη νέα μου θέση. Όταν πήγαίνα στη Λευκωσία, περνούσα από την Εμπορική Λέσχη, πούταν το εντευκτήριο των δασκάλων και φρόντιζα να συλλέξω πληροφορίες για την Αχερίτου. Έμαθα ότι το χωριό ήταν στα χείλη της ομώνυμης Χαβούζας. Οι υδατοφράκτες τότε λέγονταν Χαβούζες. Ήταν η Χαβούζα του Πραστειού Μεσαορίας, των Κουκλιών και της Αχερίτου. Ήταν και η Χαβούζα της Σύγκρασης πούταν η πιο μεγάλη και πούχε στην περίμετρό της το σχήμα της Κύπρου ανάποδα με ζωντανά κυπαρίσσια, αλλ' αχρηστεύτηκαν.

Έμαθα για τους κατοίκους και τις ασχολίες τους. Έμαθα ακόμη μ' ευχαρίστηση ότι το σχολείο που ήταν μεικτό χωρίστηκε εκείνο το χρόνο σε Αρρεναγωγείο-Παρθεναγωγείο κι' ότι δασκάλα ήταν η Ιφιγένεια Ζησίμου από το Λάξη, περιοχή του Κάτω Βαρωσιού, κόρη του γνωστού μου Μιχαήλ Ζησίμου, πούταν δάσκαλος στην Αστική Λάρνακας όταν ήμασταν τελειόφοιτοι και πηγαίναμε συχνά και κάναμε διδασκαλίες γιατί ήταν πολύ κοντά στο Ιεροδιδασκαλείο. Έτσι ήμουνα βέβαιος πως θάχαμε συνεργασία.

Στις 13 του Σεπτέμβρη, αφού αποχαιρέτησα τη μνηστή μου και τους άλλους δικούς μου, ξεκίνησα πρωί-πρωί για την Αχερίτου μαζί με τη μάνα μου που την έπαιρνα μαζί μου για να με περιποιήται.

Για να πάω στο προορισμό μου χρησιμοποίησα όλα τα μέσα της συγκοινωνίας που υπήρχαν τότε. Από τη Ζώδια πήγα στη Λευκωσία με αυτοκίνητο, που με κατέβασε στο χάνι του Ππάντζαρου. Απ' εκεί πήγα με άμαξα στο σταθμό του τρένου κι απ' εκεί με το τραίνο – τον Λευκό Ελέφαντα όπως το αποκαλούσαν τότε – στο Βαρώσι. Φτάσαμε εκεί με τη δύση του ήλιου. Απ' εκεί με άμαξα πήγαμε στην Αχερί-

του. Φτάσαμε αργά το βράδυ. Περασμένες οι 8. Μας πήρε κατ' ευθείαν στην εκκλησία στην είσοδο της αυλής της οποίας ήταν η κατοικία του δασκάλου. Ψυχή καμιά για να μας κατατοπίση. Ενώ πηγαίναμε όμως πρόσεξα πως κάποιο καφενείο ήταν ανοικτό. Ήταν το καφενείο του Μουχτάρη. Στράφηκα πίσω, απόσταση πάνω από 300 μέτρα είδα και γνωρίστηκα με το Μουχτάρη και παρακάλεσα να ρηθ μαζί μου για να μ' ανοίξει το σπίτι και να μου δανείσει και μια λάμπα για να περάσω το βράδυ ως ν' ανοίξω τα πράματά μου. Μούδωσε μια λάμπα του πετρελαίου και πήγαμε πίσω να μ' ανοίξει το σπίτι. Ήταν ένα ανωούδι δέκα τετραγωνικών μέτρων περίπου. Το ισόγειο ήταν γεμάτο με ασβέστη και κάρβουνα για την εκκλησιά. Με μεγάλη προσοχή ανεβήκαμε την πετρόσκαλα που τα πέτρινα σκαλοπάτια της ήταν άνισα στο ύψος και μισοφαγωμένα από τη χρήση. Το ξύλινο κάγκελλό της ήταν ετοιμόρροπο και φοβόσσουν να κουμπήσεις απάνω του. Το μπαλκόνι μπροστά στην πόρτα τριζολούσε με το πρώτο πάτημα. Η πόρτα άνοιγε με μεγάλο ροχαλητό και το μικρό δίφυλλο παράθυρο αντίκρυ της στα δυτικά έπρεπε νάταν κλειστό γιατί τα σανιδένια «πορτούδκια» του δεν μπορούσαν να στερεωθούν και κτυπούσαν με το παραμικρό φύσημα του αέρα. Το δωμάτιο ήταν ασκούπιστο κι' αξεσκόνιστο. Ανάπνεες και γέμιζε η μύτη σου από σκόνη.

Ανεβάσαμε σιγά, σιγά με τη μάνα μου τα πράματά μας πάνω, βγάλαμε τη σκούπα που πήραμε μαζί μας, σκούπισε η μάνα μου και στήσαμε τες καρκολούδες μας και τις στρώσαμε. Είχα πάρει μαζί μου και μια τούλινη κουνουπιέρα και τέσσερα καλάμια για να τη δέσω γύρω από το κρεβάτι μου να με προστατεύει από τα κουνούπια. Πρόσεξα όμως ότι η στέγη ήταν χαμηλή. Κάρφωσα τέσσερεις βελόνες πάνω στις μισοσαπινέμες τσάππες κι' έδεσα την κουνουπιέρα χωρίς να χρησιμοποιήσω τα καλάμια.

Ξεντυθήκαμε, σβήσαμε τη λάμπα και μπήκαμε στο κρεβάτι χωρίς να βάλωμε μπουκιά στο στόμα μας. Ύστερα από εβδομήντα μίλια ολόήμερο ταξίδι δεν είχαμε όρεξη για φαγητό. Κουρασμένοι όπως ήμασταν μας πήρε ο ύπνος αμέσως. Δεν πρόφτασα όμως καλά, καλά να κοιμηθώ κι' ένοιωσα κάτι να με τρώει στο πρόσωπο, στο λαιμό, στα χέρια και να κνήθομαι.

Όσο κνηθόμουνα όμως τόσο πιο πολύ η φαγούρα δυνάμωνε. Άναψα τη λάμπα πούταν δίπλα μου στο μικρό παραθυράκι και τι βλέπω. Η άσπρη τούλινη κουνουπιέρα μου, είχε γίνει κατάμαυρη από τη στρατιά των κορκών που κατέβαιναν από τα βολίκια για να ρουφήξουν το αίμα μου γιατί τόλμησα να μπω στο βασίλειό τους και να τους ενοχλήσω. Προσπάθησα να ριξω από πάνω μου όσους πιο πολλούς μπορούσα και να τους σκοτώσω με τις παντούφλες μου και ξεκάρφωσα την κουνουπιέρα και την πέταξα στο μπαλκόνι για να σταματήσω «την κάθοδο των μυρίων».

Κινήσαμε τις καρκολούδες μας ώστε να μην αγγίζουν τους τοίχους, που δεν ήταν γυψωμένοι αλλά επιχρισμένοι με ασπρόχωμα και ξαναπλαγιάσαμε. Κοιμηθήκαμε αλλά με έγνοια και φόβο κορέων. Το πρωί ξυπνήσαμε νωρίς με το κτύπημα της καμπάνας για την εκκλησία. Ήταν Κυριακή. Νιφτήκαμε με το λίγο νερό της κουκουμάρας που μας δάνεισε ο Μουχτάρης και προσπαθήσαμε να βρούμε το απο-

χωρητήριο. Δυστυχώς ούτε εδώ – όπως και στην Αγία Μαρίνα και τον Ασώματο, υπήρχε αυτή η πολυτέλεια. Κοίταξα δεξιά, αριστερά τίποτα. Προχώρησα προς τα ανατολικά μέσα στην αυλή της εκκλησίας και είδα το σχολείο πούταν μόλις 10 μέτρα από το ιερό, στα νότια.

Προχώρησα προς τα ανατολικά και σε απόσταση δέκα μέτρων από το ιερό και το σχολείο στην άκρη ενός κρεμού ανακάλυψα ένα τετράγωνο πέτρινο κτίσμα, χωρίς πόρτα, χωρίς στέγη, χωρίς λάκκο, πούχε διάμετρο μόλις ένα τετραγωνικό μέτρο. Ήταν το αποχωρητήριο για το δάσκαλο κι' ας περνούσε από μπροστά του το μονοπάτι που πήγαιναν τα παιδιά στο δικό τους αποχωρητήριο, που ήταν μια μεγάλη ανοικτή σπηλιά, που κυκλοφορούσαν όλων των λογιών τα φίδια.

Πήγαμε στην εκκλησιά και μετά τη Θεία λειτουργία και αφού γνωρίστηκα με τους χωριανούς και με τον παπά, ρώτησα από πού μπορούσα να προμηθευόμαι νερό. Μούδειξαν ένα λάκκο σε μια λαξιά σε απόσταση 200 περίπου μέτρων στα νότια του σχολείου. Ήταν ένας λάκκος ανοικτός, με πέτρινα περιστόμια, ξέβαθος, από τον οποίον υδρευόταν όλο το χωριό. Οι γυναίκες έρχονταν από τις τέσσερις άκρες του χωριού, ένα μίλι, σχεδόν απόσταση με τις κούζες και το σχοινί τους για να πάρουν νερό. Τύλιγαν στην άκρη του σχοινού στο λαιμό της κούζας μεσ' από τ' αφτιά της, την κατέβазαν στο λάκκο, γέμιζε και την τραβούσαν απάνω βαφτισμένη απ' έξω και γεμάτη από μέσα.»

Μετά τον Σταύρο Τάντα, υπηρέτησαν στο χωριό μας διαδοχικά οι Ελ. Ευαγγέλου (1937), Ν. Χιωτέλλης 1939-1942, ο κ. Βανέζης, ο Ν. Σκουφάρης, Γαβριήλ Πρωτοπαπιάς 1946-1947, ο Στέλιος Σαββίδης 1947-1949, ο Δημήτρης Χαβάς 1949-1950 και ο Ζαχαρίας Κωνσταντινίδης 1951-1955.

Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου και συγκεκριμένα από το έτος 1946-1947 - τότε πρωτοπήγα και εγώ στο σχολείο, ως και τα πρώτα χρόνια της ανεξαρτησίας, χρησιμοποιήθηκαν ως τάξεις, ιδιωτικές αίθουσες, συνήθως κτισμένες για καφενεία ή αποθήκες. Οι αίθουσες αυτές, με τις σημερινές απαιτήσεις θα ήταν σίγουρα τελείως ακατάλληλες – ανεπαρκής φωτισμός, εξαερισμός κ.λ.π. Η ανάγκη όμως ήταν άμεση, αφού διορίστηκε και τέταρτος δάσκαλος. Χρησιμοποιήθηκαν κατά καιρούς τα καφενεία του Κούζαλου, του Πίρπιλλου και της Ζουβανούς. Όλα γειτόνευαν με το σχολείο.

Οι συνθήκες μάθησης για τα παιδιά ήταν πολύ δύσκολες. Η φοίτηση δεν ήταν υποχρεωτική. Όλοι συνήθως οι κάτοικοι, έστελλαν τα παιδιά τους στο σχολείο, αλλά η διακοπή της φοίτησης ήταν κάτι πολύ συνηθισμένο, ιδιαίτερα των κοριτσιών. Για τις κόρες η λίγη γνώση ανάγνωσης και γραφής, εθεωρείτο αρκετή μόρφωση.

Τα βιβλία που είχαμε, ήταν μόνο το Αναγνωστικό και μερικά τετράδια. Ένα για κάθε θέμα και κάποτε γράφαμε στο δεύτερο μισό του τετραδίου μας σημειώσεις για δεύτερο θέμα. Ήταν τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια και η φτώχεια εκδηλωνόταν σε όλες τις φάσεις της ζωής μας.

Η τσάντα που μεταφέραμε καθημερινά όλα τα σχολικά μας είδη, ήταν από συνηθισμένο ύφασμα και μας την έραβε η μητέρα μας. Παπούτσια στο σχολείο φορούσαμε μόνο το Χειμώνα. Όλους τους άλλους μήνες πηγαίναμε ξυπόλητοι και το απολαμβάναμε.

Ε' και Στ' τάξη Δημοτικού Σχολείου Αχερίτου 1948-49

Α' σειρά καθήμενοι μπροστά από αριστερά: Αννεζού Τσιουρούτη, Θεότη Χρυσάνθου, Κυριακού Τσαγκάρη, Γιαννούλα Τρίκκα, Μαρούλα Τρίκκα(το βρέφος Ειρηνούλα Σαββίδου), Μαρίνα Φανή, Βερονίκη Παπαντωνίου, Προκόπης Γ. Πόλιας.

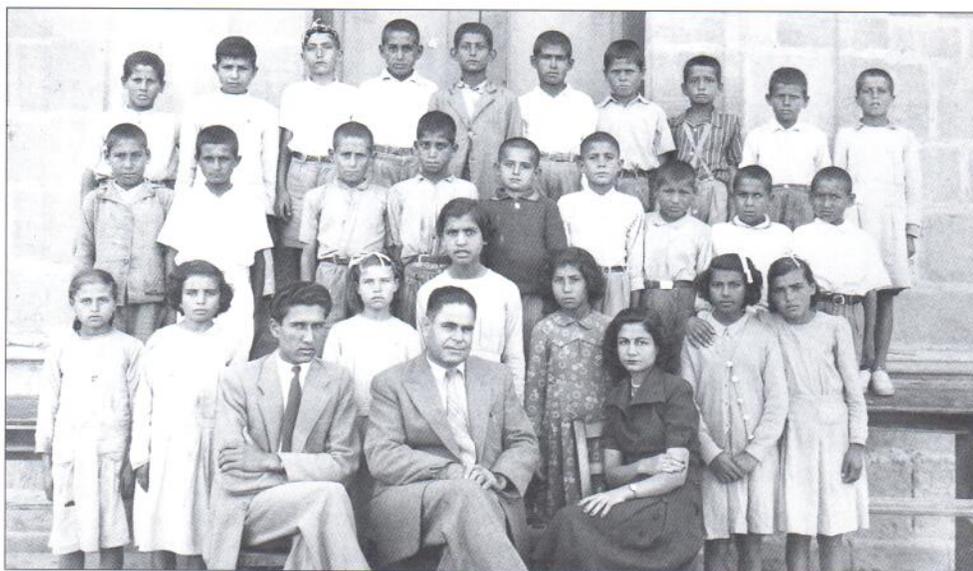
Β' σειρά από αριστερά: Πάμπος Πατάνας, Δημήτρης Παπαδόπουλος, Αντώνης Πετρή Συμεού, Ανδρέας Λέας, Στέλλα Γ. Καραπίττα, Δήμητρα Κωνσταντή Τσάπαλου, Ορθοδοξία Τζούνου, Φούλα Μαρίνου, Θεοτέρα Αντωνίου, Ελλού Γιαννή Πίτσιλλου, Ζαχαρής Μάντολες, Νικόλας Τσιάτσιος.

Γ' σειρά από αριστερά: Πασχάλης Κυριάκου, Δημήτρης Νεοφύτου, Ανδρέας Ζαχαρίου Αγκαλιάρου, Χριστοφής Αττούνη, Χαμπής Χρ. Καμπούρης, Νικόλας Χρ. Καμπούρης, Χριστοφής Γ. Παπαντωνίου, Χαμπής Γιαγκου, Γιωρκής Ττερή, Κωστής Παλέσις, Πρόδρομος Χατζίκκης, Ανδρέας Τσιέκκας, Γιαννής Σιάλου.

Προσωπικό. Από αριστερά: Ελένη Σ. Σαββίδη κρατώντας το γιο της Λάζαρο Σαββίδη, σήμερα γενικός Διευθυντής Υπουργείου Εσωτερικών, Στέλιος Σαββίδης - Διευθυντής, Χριστόδουλος Χωματάς, Ελένη Μιχάλη.

Τα πράγματα άλλαξαν από τότε που διευθυντής διορίστηκε ο κ. Δημήτριος Χαβάς. Δασκάλα ήταν και η σύζυγός του κ. Μαρούλα. Αυτός μας επέβαλε να φοράμε παπούτσια ολόχρωνα και παρά την επιθυμία μας, τα κατάφερε. Το κεφάλι έπρεπε να είναι βαθιά κουρεμένο, έτσι γλιτώναμε και από τις ψείρες. Εξαιρεση αποτελούσε ο συμμαθητής μας Τόμης Ντάκλας, γιος του Άγγλου υπεύθυνου του Επαρχιακού Αρδευτικού Σταθμού, που είχε έδρα του την Αχερίτου. Αυτός είχε και μεγάλα περιποιημένα μαλλιά, είχε και κανονική σχολική τσάντα, αλλά φορούσε και παπούτσια ολόχρωνα...

Τον επόμενο χρόνο – τελειόφοιτοι πια πηγαίναμε με το δάσκαλό μας και φυτεύαμε τα πρώτα δέντρα, έξω από το χωριό, στο χώρο που προοριζόταν να δεχτεί το νέο, μεγάλο σχολικό κτίριο.

Ε' και Στ' τάξη Δημοτικού Σχολείου Αχερίτου 1950-51

Προσωπικό: Παντελάκης Αβραάμ, Ζαχαρίας Κωνσταντινίδης-Διευθυντής, Αλεξάνδρα Πασιά.

Α' σειρά από αριστερά: Χριστίνα Αντωνίου, Παναγιώτα Χρίστου, Ελένη Γεωργίου Ζαχαρή, Αγάθη Γιάγκου Ζαχαριάδη, Ανδριανή Π. Φτανού, Δέσποινα Παναγή Σελινίδια, Παναγιώτα Αντωνίου.

Β' σειρά από αριστερά: Παναγιώτης Αντωνίου Τζούνου, Λευτέρης Σεφεριάδης -Μαύρος, Λοΐζος Χαραλ. Σαραντάρης, Γιαννής Κυριάκου, Τάκης Μιχαήλ, Πέτρος Λαζαρή, Γιώρκος Αντωνίου Τζούνου, Κυριάκος Μαρίνου Άρειος, Ανδρέας Θεορή-Γιασουμή.

Γ' σειρά από αριστερά: Χαμπής Ζέβλης, Κυριάκος Ατσουν-Καμπέρης, Αδάμος Παπαδόπουλος, Αντώνης Π. Συμεού, Κυριάκος Χρ. Μούστης, Σίμος Π. Συμεού, Παναγιώτης Χρ. Καμάς, Ζαχαρίας Φλουρέντζου, Αποστόλης Χριστοφή-Ρίτος, Γεώργιος Μιχαήλ-Σιάηλου.